

Slikarski dohvati Irene Topić

Likovna polazišta Irene Topić od prvotnih slikarskih radova bila su svojevrsno okušavanje u mogućnostima predmetnog, ali i potvrda afiniteta prema apstraktnom izrazu. Dosadašnji rad slikarice određuju eksperimenti iz kojih su se razvili ciklusi među kojima, čak i ako nisu naoko vidljive poveznice, nalazimo ih kad se uputimo u motive nastanka te u pitanja koja je postavljala. U skladu s tim ova izložba predstavlja selekciju njezinih slikarskih dohvata iz ciklusa nastalih u različitim razdobljima posljednjih sedam godina.

Ponajprije, to su veliki formati ciklusa *Mirna sam* (2013.), dva diptiha: kolaž i rad ostvaren u tehnici akrila i ulja na platnu koji se prvi put predstavljaju na izložbi. Kolaž pokazuje slojevitost dodavanja različitih i nepravilnih formi i sadržaja papira na kojem u dodanim papirnim strukturama dominira smeđi ton. Premda je riječ o neistovjetnim slojevima i vrstama papira, rad djeluje ujednačeno sa zgužvanim zaobljenim formama što površinu plošne papirne materije čine dinamičnom, a forme naglašene bijelom i crnom (ne)bojom, težima. Na drugom radu Topić karakteristike oblika i boja prisutne na kolažu prenosi na sliku u tehnici akrila i ulja na platnu i to kako bi likovno izrazila doživljaj vlastitoga kolaža, koji je, u primjeru na koji se slikarski ugleda, očigledno živopisan i šaren. Na toj je slici dominantan ženski lik koji je naslikala triput, to jest na trima stranama. Naslikani su tako da lebde u neodređenom prostoru pridržavajući plošnu formu koja nalikuje na pokrivač kojim se pokriva bjelina platna. Zamjećuje se kako im se digla kosa na glavi, a lica čine ekspresivne grimase dok rastežu i odguruju raznobojnu površinu. Tako slikarica potiče na razmišljanje o njezinu (tadašnjem) odnosu prema slici ili pak likovnom radu i izražavanju, prema nastojanju prevladavanja životnih kaotičnosti, mentalnih tereta i raznih opterećenja, prema samoostvarivanju u likovnom izražavanju. Međutim, bez unutarnjih monologa, katkad i sukoba, suvišnog i neželjenog uzbuđenja, odnosno mučne samoizgradnje i borbe s radnom samokritikom, doima se da i nema kreativne pobude, nema potrebe da se nekako, a pogotovo kreativno reagira i nadvlada takve trenutke i stanja. (Ujevićevski izraženo: „Jer patnja mora da je zaslužila jednu vječitu ljepotu“.) Na prethodno opisanom tragu, Topić se zaigrala s nepredvidivošću kolažne tehnike aplicirajući razne vrste papira i stvarajući kompozicije niza drugih radova od kojih se neki također predstavljaju na izložbi. Na tim je kolažima, mijenjajući pristupe, otkrivala razne ekspresivne mogućnosti u zbrkanostima linija i plošnih oblika kojima katkad izražava ogoljelost lica ispreturane predmetne stvarnosti (poput tekstilnog otpada?), ili ih ponekad dovodi do ravnoteže i „smiruje“. Unesenost u ovaj način rada potvrđuje to da su joj u više navrata kolaži bili poticaj da slika njihove plošne oblike u ulju ili akrilu. Dok su raniji kolaži nastajali pretežno dodavanjem papirnatih i obojenih formi, oni recentniji plod su dodatno razvijene tehnike slikanja pomoću ljepljive trake, i to skidanjem slojeva. Takav način slikanja u ciklusu *Krošnje* (2019.) omogućio joj je naglašavanje prirodnih formi grana drveća, a što je i rezultat zapažanja svjetlosti, dodavanja i preslojavanja nepravilnih linija, korištenja boja koje se katkad i „(pre)lijevaju“, a na formama grana doprinose efektu treperenja ili efektu odsustva svjetla. Posljedica je i „kontrolirane slučajnosti“ koja tim akrilima na platnu na poetičan način mijenja ranije ekspresije zbrkanosti i golosti kolažne materije. Valjda i jer je riječ o procesu u kojem ona ne „unositi“ u rad ništa što nije u neposrednoj vezi s polazištem temeljenom u promatranju prirode. Pojedini rad sadržava između tri i pet slikarskih slojeva, a uz to, ako obratimo pozornost na radove iz ciklusa *Raslojavanje* (2015.) uviđamo i izvorišta tih oblika.

Promatrajući slikarske dohvate Irene Topić, zamjećujemo kako odsutnost dominacije (doslovnog) narativnog sadržaja tako i transformaciju od početnih traganja (i kompozicija uvjetno rečeno s elementima bez reda) do iznalaženja smirenijeg izraza „koji vlada sobom“. Karakteristična je i procesualnost stvaranja bez naglašenog prethodnog promišljanja i kontrole. Valja imati u vidu i da je njezin odnos prema slikarstvu odredilo i obrazovanje te bavljenje područjem tekstilnog dizajna, što

su, razumije se, područja koja imaju velike potencijale za nadopunjavanje. Naposljetku, slikarica Topić u predstavljenim radovima koje imamo zgodu promatrati potvrđuje svoju darovitost koju posjeduje, a koja obvezuje, kako nju na rad, tako i nas na praćenje njezina slikarskog puta.

Tekst: Nevenka Šarčević

Lektura: Ana Milovan

ŽIVOTOPIS:

Irena Topić rođena je 1983. u Zagrebu, gdje završava osnovnu školu, Privatnu klasičnu gimnaziju i studij. Na Tekstilno- tehnološkom fakultetu (TTF) u Zagrebu, 2006. godine završila je stručni studij modnog dizajna, a 2011. godine sveučilišni diplomski studij tekstilnog i modnog dizajna, smjer kostimografija, te od 2013. pohađa doktorski studij Tekstilna znanost i tehnologija. Na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu 2007. upisuje sveučilišni studij likovne kulture, smjer slikarstvo, gdje je diplomirala u klasi prof. Ante Rašića 2013. godine. Radi kao asistent na Tekstilno- tehnološkom fakultetu u Zagrebu i Varaždinu od 2011. do 2017. godine, a od 2018. kao vanjski suradnik i profesorica likovne kulture u osnovnoj školi. Tijekom studija, a kasnije i rada na TTF-u sudjeluje na projektima, stručnim usavršavanjima i edukacijama (projekt Hrvatski antropometrijski sustav, CEEPUS razmjena- Ljubljana, TIED Shoe projekt – Felgueiras, Portugal, Erasmus razmjena- Iasi, Rumunjska, Atena- Knowledge for footwear projekt). 2013. godine postaje članicom HDLU-a. Od 2015. članica je neformalne EDU grupe. 2016. godine boravila je na dvomjesečnoj rezidenciji, kao članica EDU grupe u Cite Internationale des Arts u Parizu. Kontinuirano slika i izlaže na samostalnim i skupnim izložbama.

UMJETNIČKA DJELATNOST

SAMOSTALNE IZLOŽBE

2019. - „Kolorističke bilješke”, knjižnica Marina Držića, Zagreb

- „Tajna skrovišta”, Edu grupa, galerija Vladimir Filakovac, Zagreb

- „Kolorističke bilješke”, Gradska knjižnica Kaver Šandor Gjalski, Zabok

2016. - open studio „Working in progress”, Cite Internationale des Arts, Paris, Francuska

- “Regarder/voir” (Lea Popinjač, Irena Topić, Marta Živičnjak) galerija Le

Corridor, Paris, Francuska

2015. - “Raslojavanje”, Europski dom, Zagreb

2015. - Tri umjetnička viđenja: iz prirode i iz nutrine (Ivan Marković, Ivana Vulić, Irena Topić), Europski dom, Zagreb

2013. - “Sve i ništa”, Art Thursday, Kino klub Grič, Zagreb

SKUPNE IZLOŽBE

2020. - izložba radova nastalih na XX. međunarodnoj likovnoj koloniji Breške, galerija „Kristian Kreković“, Franjevačkom samostan, Tuzla, BIH

2019. - Festival svjetske književnosti, galerija Josip Račić, Zagreb

- XX. međunarodna likovna kolonija Breške, HKD Napredak, Breške, BIH

- Međunarodni dan boja, Tehnički muzej, Zagreb

2018. - Festival svjetske književnosti, galerija Josip Račić, Zagreb

2017. - „Pillow talk - Osobno pismo“, Galerija Sv. Krševana, Šibenik

- Međunarodni dan boja, Tehnički muzej Nikola Tesla, Zagreb

2016 - „Pillow talk -osobno pismo“, Galerija Kupola Gradske knjižnice, Zagreb

- Međunarodni dan boja, Tehnički muzej Nikola Tesla, Zagreb

2015. - Art Saturday, Sublink Intertnet Caffè

- Međunarodni dan boja, Tehnički muzej Nikola Tesla, Zagreb

2014. - Junge kroatische Kunst, Alte Goetheschule, Neu-Isenburg, Njemačka

2012. - Muzej grada Visa- Batarija, otok Vis

- Majke i kćeri, MKC Split, organizira 90-60-90, Split

- Art@Kset, klub Kset, Zagreb

2011. - Essl Art Award CEE 2011 Nominees' Night, MSU, Zagreb

- izložba Oktogon, Čitaonica u gradu Komiža, otok Vis

2010. - izložba kostima, u sklopu Modnog ormara, MSU, galerija NO,Zagreb

- izložba Majke i kćeri, Pogon Jedinstvo, organizira 90-60-90,Zagreb

- Vizura Aperta, 10. festival vizualnih i audio medija, Momjan, Istra

- izložba studenata 3. godine, knjižnica Božidara Adžije, Voltino, Zagreb

-izložba Artikulacija, galerija VN, Zagreb

2008. - „Urban festival 08“, organiziran od Lokalne baze za osvježavanje kulture, Zagreb

2007. - 4. velesajam kulture, izložba u sklopu studentskih radionica, prostor ITD-a, SC, Zagreb

2003. - „Shakespeare nekad i sad“ - izložba studenata TTF-a, Gradski Muzej Varaždin